

[Ole Espersen]

digt efter i ombudsmandsberetningen fra 1988, og da det nu er den eneste sag ud over den traditionelle, der er nævnt, vil jeg gerne spørge Fremskridtspartiets ordfører: Hvor i beretningen, som vi har til drøftelse i dag, finder vi denne Bækkeskovsag omtalt? Det går jeg ud fra at man straks vil kunne svare på, når man bruger den som eksempel på, at ombudsmanden ikke optræder, som ombudsmanden bør.

Leif Hermann (SF):

Ombudsmandens årlige beretninger til Folketinget kunne jo være et fortræffeligt og kvalificeret grundlag for en generel debat om den måde, den offentlige sektor fungerer på, men det er vist aldrig sket, at Folketinget har diskuteret den slags ting på basis af ombudsmandens beretninger, selv om ombudsmanden faktisk er ansat af Folketinget til på Tingets vegne at holde øje med den offentlige forvaltning. Ombudsmandens beretning fortæller os jo ved omhyggeligts beskrevne eksempler, hvordan et bredt udsnit af den lovgivning, vi har vedtaget, fungerer.

Der er ingen tradition for den slags debatter, og betænkningen fra Retsudvalget er heller ikke i år nogen undtagelse. Det, der på samme måde, som det er tilfældet for de andre ordførere, der tager ordet her i dag, har fået Socialistisk Folkeparti til at komme med et indlæg, er det bidrag til betænkningen, som Fremskridtspartiet har leveret, et bidrag, som jo er en regulær tilsvining af den ombudsmand, som partiet selv i 1988 sammen med alle andre indstillede til genvalg.

Fremskridtspartiet, hvis evige omkvæd er kritikken af den offentlige sektor og dens bureaukrati og embedsvælde, søger med glasklar inkonsekvens at beklukke den ombudsmand, hvis opgave er at kontrollere bureaukratiet og magtmisbruget.

Man spørger sig selv, hvordan den inkonsekvens mon har fundet vej ind i hovedet på den i Fremskridtspartiet, der har formuleret dette her. Det er, fordi det er politisk opportunt for Fremskridtspartiet at angribe ombudsmandens kontrolvirksomhed, fordi ombudsmandens kontrolvirksomhed befatter sig med hele lovgivningen, altså også udlændingelovgivningen. Derved bliver ombudsmandens virksomhed politisk, som det hedder i Fremskridtspartiets bidrag.

Det er en besynderlig påstand, og det er en besynderlig forklaring, man giver på denne påstand, når man fremhæver, at ombudsmanden er inhabil i udlændingesager, samtidig med at man i øvrigt i samme åndedrag brokker sig over, at udgifterne til sætteombudsmand i sager, hvor ombudsmanden er inhabil, er for store.

Dette forvrøvlede og selvmodsigende indlæg var måske egentlig bedst tjent med at blive forbigået i tavshed, men Fremskridtspartiets hadske, vulgære, udokumenterede og forkerte angreb er en ondartet mistænkeliggørelse af ombudsmandsinstitutionen og en plat kritik af den ombudsmand, Folketinget har valgt.

Tamilsagen har vist, at der er nogen, der ikke holder sig tilbage fra at angribe institutionen, hvis der er den ringeste chance for at slå politisk mønt af det, og det er netop den linie, Fremskridtspartiet nu søger at følge op på et tidspunkt, hvor det passer ind i det politiske kram til det kommunevalg, hvor partiets paroler runger i vælgernes øren med krav om lokale folkeafstemninger om modtagelse af flygtninge.

At Fremskridtspartiet fører politik på dette niveau er jo ingen overraskelse. Det er heller ikke nogen overraskelse, at Fremskridtspartiet ikke evner dokumentation, endsige argumentation for sine påstande. Det skal imidlertid ikke forlede os andre til at tie stille og håbe på, at Fremskridtspartiets indre svinhund en dag bliver træt af at glamme. Når den høres glamme, skal det imødegås, også selv om det sker i en betænkning om ombudsmandens beretning.

Traberg Smidt (V):

Jeg kan oplyse, at Venstre kan tiltræde ombudsmandens beretning. Jeg kan oplyse, at Venstre ikke er enig i noget af det, som Fremskridtspartiet skriver i sit betækningsbidrag. Og jeg kan oplyse, at jeg specielt ikke er enig i det menneskesyn, man lægger for dagen i det samme betækningsbidrag.

Knud Lind (FP):

Betænkningens ordlyd er, at et flertal af udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem intet har at bemærke til beretningen.

Betænkningens ordlyd betyder, at hele regeringen og hele den konservative folketingsgruppe finder det overordentlig kritisabelt, at